

Ova odluka Ivana XXII. imala je za posljedicu, da se „Angelus Dni.“ brzo i na daleko proširio.

Vrijeme, kada se je zvonilo na „pozdrav angloski“ nije bilo stalno odregjeno. Tako se je u Engleskoj zvonilo na „Angelus“ u šest sati po podne, a u Parizu se je zvonilo sredinom petnaestoga stoljeća u 9 sati na večer.

Najstarija vijest o „Angelus Dni.“, na koji se u jutro zvonilo, potječe od god. 1317. Žanimiv je dokumenat, koji se nalazi u „Liber de laudibus Papiae“ od god. 1330. — Tamo stoji „Praeter cotidianum illud signum quod fit in sero ad salutandam Virginem gloriosam, institutum est aliud super in mane fieri paulo post signum aurorae ad eandem salutationem reiterandam, sicut in locis plurimis observatur...“ A sredinom XV. stoljeća je jutarnji „Angelus Dni.“ postao običajan u cijeloj Evropi.

„Pozdrav Gospodnji“, na koji se je zvonjelo o podne, čini se, da je ponajprije uveden u Franceskoj, kako to svjedoči jedan dokumenat od g. 1460. Već se je i prije zvonjelo o podne, ali u spomen muke Kristove ili na molitvu protiv Turaka. Iz ovoga se je zvonjenja razvio „Angelus Dni.“ o podne koncem XV. stoljeća. Najkasnije se je „Angelus Dni.“ o podne razvio kod Nijemaca i to s razloga, što su im protestanti predbacivali idololatriju spram sv. Marije. Tamo je bio poznat „Angelus Dni.“ na koji se je zvonilo samo u jutro i na večer. Tako blaž. Petar Canisije govori samo o jutnjem i večernjem „Pozdravu Gospodnjem“, a isto tako i mnogi drugi.

Tek za pontifikata Benedikta XIII. (1724.—1730.) bio je „Anggeo Gospodnji“, na koji se je zvonilo u jutro, o podne i na večer, raširen po čitavom kršć. svijetu i to pod jednom jedinstvenom formulom, koja je bila ista kao i današnja.

Isprvine pa do sredine XIV. stoljeća molitva „Anggeo Gospodnji“ stajala se je iz triju „Zdravo Marijo“, a nekoji su običavali po jedan, dva i tri očenaša dodati. Kasnije su nastale razne formule molitve „Anggeo Gospodnji“. Tako jednu imamo u „Hortulus animae“. Najstariji dokumenat, u kojem je zadržana formula današnjeg „Angelus Dni.“ nalazi se u jednom katekizmu, koji je štam-

pan u Veneciji 1560. Benedikt XIII., za kojega je definitivno uvedena današnja formula „Angelus Dni.“ u svom breve-u „Iniunctae Nobis“ dao je 100 dana oprosta za svaki put, kad se recituje „Angelus Dni.“ Benedikt XIV. potvrdio je god. 1742. ovaj oprost i naredio, da se „Angelus Dni.“ na nedjelje, počam od prvih vespера — dakle od subote na večer moli stojeći. Zatim je odredio, da se „Angelus Dni.“ u uskrsno doba zamjeni s „Regina coeti“. (Isp. Scuola Cattolica 1911. str. 172—190.).

E. L.

Katolička crkva u Rusiji. Zadnjih pet godina pristupilo je oko 250.000 ruskih državljanima, a među njima doista ruskih svećenika, u katol. crkvu. Mnogi između njih pripadaju ruskoj narodnosti. Za ove se izdaje u Petrogradu ruski kat. mjeseca nabožno-poučnog sadržaja, „Věra i Žizn“, koji imade preko 4000 pretplatnika. Pošto država u Rusiji nije dozvolila katoličku hierarhiju istočnoga obreda, stoga su gotovo svi katol. Rusi pristupili k latinskom obredu. Ali propovijedi, litanije, pjesme i t. d. su u ruskom jeziku. U Petrogradu i u Moskvi gradit će se nove crkve za katolike ruske narodnosti — u tu se svrhu sada sabiraju dobrovoljni prinosi.

Katol. Rusi rado bi zadržali istočni obred i ruska će to vlasti morati dozvoliti, jer će inače biti sama kriva, ako će se ruski katolici otugjaviti od ruske narodnosti i ruskog narodnog značaja.

U Rimu boravi priličan broj ruskih katolika istočnog obreda. Lani su za nje priredili crkvu sv. Lovrinca (San Lorenzo ai Monti). Na ikonostasu se nalaze slike Rusima najmilijih svecata, kao razne slike bl. Djevice Marije, sv. Vladimira, sv. Cirila i Metoda, sv. Teodozija i t. d. Crkva je bila predana Rusima na porabu 13. studenoga 1910., na dan, kad istočna Crkva slavi uspomenu sv. Ivana Zlatoustoga. Svake se prve nedjelje u mjesecu obdržava služba božja u staraševenskom jeziku za sjedinjenje istočne sa zapadnom Crkvom. (Isp. Voditelj, 1911. str. 74—75.).

E. L.

Debata iz psihologije religija. (Religionspsychologie). Nedavno izšlo je izvješeće internacionallnoga psihološkog kongresa, koji se je obdržavao